

Република Србија
МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА
Управа за борбу против организованог криминала
КУ бр. 61/02
05.07.2002. године
Београд

**ТУЖИОЦУ МЕЂУНАРОДНОГ СУДА ЗА КРИВИЧНО ГОЊЕЊЕ
ЛИЦА ОДГОВОРНИХ ЗА ТЕШКА КРШЕЊА МЕЂУНАРОДНОГ
ХУМАНИТАРНОГ ПРАВА ПОЧИЊЕНА НА ТЕРИТОРИЈИ БИВШЕ
ЈУГОСЛАВИЈЕ ОД 1991. ГОДИНЕ**

На основу чланова 1, 2, 3, 4, 5, 18, 19, и 20. Статута Међународног кривичног суда (усвојеног 25.05.1993. године, измењеног и допуњеног 30.11.2000. године), и члана 226, став 11. Законика о кривичном поступку СР Југославије, у складу са својим овлашћењима Министарство унутрашњих послова Републике Србије подноси

**КРИВИЧНУ ПРИЈАВУ
(Релевантну информацију)**

Против:

1. **ХАНИМ ТАЋИ**, по надимку "Змија", од оца Хаџије, рођен 24.04.1968. године у селу Брећна општина Србца, са пребивалиштем у месту рођења, број личне карте 41645 издата од Одељења унутрашњих послова у Србици, ЈМБГ 2404968924002, политички и војни лидер терористичке организације етничких албанаца "Ослободилачке војске Косова". Сада лидер "Демократске партије Косова" и шеф посланичког клуба те партије у Косовској скупштини основаној од Међународне заједнице на Косову и Метохији.
2. **АГИМ ЧЕКУ** од оца Хасана, рођен 1961. године у селу Ђушка општина Пећ (без других идентификационих података), бивши официр ЈНА и високи официр Војске Републике Хрватске. Почетком 1998. године постао члан милитантне терористичке организације етничких албанаца "Ослободилачке војске Косова" на Косову и Метохији, а начелник њеног Главног штаба. Сада највиши официр Косовског заштитног корпуса створеног трансформацијом ОВК од стране Међународних снага на Косову и Метохији.

3. Постојања основане сумње да су починили кривична дела против Међународног права и човечности предвиђених Статутом Међународног кривичног суда у Хагу, и то:
  - а) Геноцид (члан 4.);
  - б) Злочини против човечности (члан 5.);
  - в) Тешке повреде Женевских конвенција из 1949. године (члан 2);
  - г) Кршење ратних закона и обичаја (члан 3.).
4. Која су предвиђена и националним законодавством и то:
  - а) Геноцид из члана 141. Кривичног Закона СР Југославије;
  - б) Организовање групе и подстицање на извршење геноцида и ратних злочина из члана 145. Кривичног Закона СР Југославије;
  - в) Ратни злочини из члана 141. – 144. Кривичног Закона СР Југославије (ратни злочин против цивилног становништва, ратни злочин против рањеника и болесника и ратни злочин против ратних заробљеника);
5. Осим ако се не наведе другачије ова дела и пропусте наведени у овој кривичној пријави догодили су се у временском периоду од 01.01.1998. и 01.01.2000. године
6. У предметно време, на Косову и Метохији на територији Републике Србије односно СР Југославији, трајало је стање оружаног сукоба.
7. У предметно време, **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** су били дужни да се придржавају закона и обичаја ратовања.
8. У предметном времену, сва лица која се помињу као жртве била су заштићена лица према Женевским конвенцијама из 1949. године.
9. Постоје основана сумња да су **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ**, свесно као руководиоци Главног штаба ОВК за КиМ, учествовали у вршењу злочина и/или били свесни последица, па по том основу сnose индивидуалну кривичну одговорност, на основу члана 7 (1) Статута Међународног суда, зато што су планирали, подстицали, наредили или на други начин помогли и подржавали планирање, припрему и извршење многих злочина који се наводе у овој кривичној пријави.
10. Постоје основана сумња да су **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ**, за време док су се налазили на положају руководиоца Главног штаба ОВК за КиМ, сnose кривичну одговорност за дела и пропусте њима подређених лица, на основу члана 7 (3) Статута Међународног суда, а у вези са извршењем злочина који се наводе у овој кривичној пријави.

Образложење:

Контекст

11. Пре почетка сукоба на КиМ-у, према попису становништва из 1981. године било је **1.584.440** становника, од чега **209.498** (13,2 %) се изјаснило као припадници српског народа, **27.028** (1,7 %) као припадници црногорског народа, а **1.346.541** (85,1 %) становника као припадници националних мањина од којих се **1.226.736** (77,4 %) изјаснило као припадници етничких Албанаца. Подручје КиМ-а налази се у јужном делу Републике Србије. На подручју КиМ-а пролазе важни међународни путни и железнички правци.
12. У јулу 1990. године, илегална скупштина, састављена од Косовских Албанаца, на заседању у граду Качанику проглашава противзакониту "резолуцију" о стварању "Републике Косово". У септембру исте године илегална скупштина проглашава противзаконити устав "Републике Косова".
13. Деведесетих година, политичке партије етничких албанаца "Демократски савез Косова" (ДСК) и "Народно ослободилачки покрет Косова" биле су главне и најутајивије на КиМ-у. Један од прокламованих циљева Демократског савеза Косова био је остварење "суверености етничких Албанаца на Косову и Метохији" и "права целог Албанског народа унутар историјских и природних граница, на самоопредељење до одцепљења", као и намеру здруживања Косова и Метохије и других подручја на Балкану настањених етничким Албанцима са Републиком Албанијом, које по њима "чине природну, неделиву геополитичку и историјску целину".
14. На територији Косова и Метохије, 1991. године, одржан је незванични и противзаконити референдум за независност Косова организован од наведених политичких партија на којем је већина етничких албанаца гласала за независност, а 24.05.1992. године, припадници албанске националне мањине на КиМ, организују незваничне и противзаконите изборе за све нивое власти у општинским структурама и представнике у илегалној скупштини тзв. "Републике Косова".
15. Према схватањима политичких лидера екстремних албанаца, највећи проблем преузимања власти и стварању етнички чисте територије на Косова и Метохије, представљали су косовски Срби, неалбанци и део припадника албанске националне мањине који нису били поборници независног Косова, и/или Срби и Албанци који су након политички мотивисаног запустања радних места од Албанаца, надоместили створени вакуум у функционисању државних институција и државне опште безбедности које су обезбеђивале безбедно радно и животно окружење за исте у местима законитих боравишта.
16. Након ових догађаја, током следећих година, на подручју Косова и Метохије долази до све већих политичких и других подела на основу националне припадности, а илегално и политичко руководство албанаца, као део структура "Републике Косова", под плаштом ненасилног грађанског отпора, успоставља систем паралелних институција у области безбедности, здравствене заштите, образовања и друго,

следствено са политички мотивисаним напуштањем радних места припадника етничких албанаца у званичним државним институцијама.

17. Екстремни припадници етничких албанаца на простору Косова и Метохије (у даљем тексту: КиМ) и у иностранству, 1993. године, оснивају милитантну организацију под називом "Ushtria chliqimtare e Kosoves" (УСК) тј. "Ослободилачка Војска Косова" (у даљем тексту ОВК) са терористичком структуром и "ратним циљем" који је коезистентан са циљевима руководства "Републике Косова" за стварање независне државе Албанаца на територији КиМ, представљајући ову организацију као средство којим ће се остварети и заштитити албански интереси на КиМ-у и шире.
18. Крајем 1997. године, илегална Влада "Републике Косова", у Републици Албанији формира наоружане паравојне формације косовских Албанаца под називом "Forcimet ushtarake te Republikës Kosovës" односно "Оружане формације Републике Косова" које су средином 1998. године прешле из Албаније на територију КиМ и које ће оружаним насиљем у координацији са припадницима ОВК и групама наоружаних цивила тзв. "милиције", проузроковати след догађаја који ће до краја 1999. године, довести до смрти или принудног одласка свог српског и целом неалбанског становништва са подручја КиМ.
19. Средином деведесетих година вође ОВК су међу популацијом етничких албанаца на КиМ-у и у иностранству успоставили обавезно плаћање "ратног пореза" (од 3%) на све приходе. Од тих средстава финансиран је и набавка ватреног оружја (лаког пешадијског и тешког наоружања, минско - експлозивних средстава) и других материјално-техничких средстава за наоружавање паравојних формација косовских албанаца, углавном из војних магацина Републике Албаније и других идентификованих и неидентификованих извора илегалног тржишта оружја и друге војне опреме у ширем окружењу.
20. Припадници ове терористичке организације, у периоду од 01.01.1998. до 01.01.2000. године, спровели су кампању терора извођењем терористичких акција са циљем постизања контроле предметног подручја, против редовних снага полиције и Војске Југославије као и српских и других неалбанских цивила која ће проузроковати на стотине случајева убијања, киднаповања и илегалног затварања, проматрања, мучења, разарања културне и верске баштине, пљачку имовине, ускраћивање основних грађанских и људских права, те масовне прогоне а све то према систематском обрасцу дискриминације на националној основи.
21. Као резултат те кампање, у предметном периоду ове кривичне пријаве традиционална етничка разноликост (која је већ делом била нарушена), потпуно је елиминисана, те су на подручју КиМ наместите чисте институције и друштво етничких Албанаца.

Кривична одговорност и подређеност

22. У предметном периоду Хашим ТАЋИ је био командант, а Агим ЧЕКУ заменик команданта Главног штаба ОВК и свих оружаних елемената ОВК на КиМ-у (који су основали почетком 1998. године), чије је формирање и деловање било у

функцији основног циља, стварања независне "Републике Косова" и у склопу тога "етничког чишћења" већине неалбанаца, пре свега косовских срба на подручју КиМ-а, чишћењем тешких злочина у мношбрујним терористичким акцијама.

23. Од 01.01.1998. до 01.01.2000. године **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ**, делујући заједно или у сарадњи са другима учествовали су у кривичним делима за која се пријављују у овој кривичној пријави како би обезбедили контролу над територијом предметног подручја коју су екстремне вође етничких албанаца сматрале територијом независне државе етничких албанаца тзв. "Републике Косова".
24. Пријављени **Хашим ТАЋИ** је у улси команданта ОВК за Косово и Метохију остваривао функцију власти, командовања и руковођења, над и путем ОВК и њеног деловања и операција. Тако је на основу положаја и овлашћења етничких албанаца на КиМ и у иностранству, своје политичке и војне моћи у ОВК, остваривао власт, утицај и контролу над политичким и војним циљевима и деловању ОВК.
25. Да би постигли тај циљ, руководство ОВК, укључујући и **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ**, започело је и спровело таказ начин понашања који је укључивао тероризам односно извршење терористичких акција са циљем стварања немогућих услова за живот, укључујући тактику прогона и терора чији је ефекат требао да подстакне косовске србе на одлазак са предметног подручја, протеривање оних који нису били вољни отићи, и ликвидацију преосталих. Такво понашање у предметном периоду резултирало је смрћу или присилним одласком скоро целокупног српског и делом неалбанског цивилног становништва са тог подручја. Наведена кампања изведена је на разне начине и разним средствима и методама према обраслу чија доследност и учесталост показује да се радило о разрађеној и широко распрострањеној кампањи која је спроведена на целом подручју КиМ-а.
26. **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** на својим високом функцијама, као и кроз овлашћења и утицај који су имали, играли су главну улогу у развоју, утврђивању и спровођењу политике, циљева и стратегије ОВК. Заједно са другима они су покренули, планирали, подстицали, припремали, наређивали, почињали и помагали и на други начин подржавали терористичку кампању прогона и терорисања косовских срба, која је обухватала и имала за последицу извршење тешких кршења Међународног хуманитарног права.
27. Снаге етничких албанаца, које су обухватале паравојне јединице ОВК, ФАРК-а и "милиције", те политички елементи под командом и контролом **Хашим ТАЋИ** и **Агима ЧЕКУ** и других, предузеле су низ терористичких акција у циљу значајног смањења популације косовских срба на предметном подручју.
28. Сви наоружани елементи етничких албанаца на КиМ у били су подређени Главном штабу ОВК под командом и контролом **Хашима ТАЋИЈА** као команданта и **Агима ЧЕКУА**, као његовог заменика са потпуном интеренцијом да управљају и контролишу исте. Главни штаб се налазио у селу Ликовац општина Србица, односно селу Драгобиљ општина Ораховица.
29. Пријављени **Хашим ТАЋИ** као командант Главног штаба ОВК је имао овлашћење да руководи и контролише активност свих снага. Као командант Главног штаба ОВК на подручју КиМ-а он је морао да одобри сваки план оружане

активности и сваки план оружаног напада пре него што било које снаге узму учешће у борби или другим акцијама. Све јединице под његовом командом морале су свакодневно да подносе извештај о својим активностима. Свака значајна активност или акција коју су предузимале наоружане снаге етничких албанаца под његовом командом и контролом на територији КиМ-а захтевала је претходну његову личну потврду или одобрење.

30. Пријављени Агим ЧЕКУ као заменик команданта Главног штаба ОВК је имао овлашћења да спроводи наређења, алтернативно да руководи и контролише активност свих припадника ОВК и наоружаних група етничких албанаца. Као заменик команданта Главног штаба ОВК на подручју КиМ-а он је у одсутности команданта морао да одобри сваки план оружане активности и свака план оружаног напада пре него што било које снаге узму учешће у борби или другим акцијама. Све јединице су и преко њега морале свакодневно да подносе извештај о својим активностима. Свака значајна активност или акције које су предузимале наоружане снаге етничких албанаца на територији КиМ-а захтевала је претходно његово лично упознавање, став, мишљење и/или одобрење.
31. Положај Агим ЧЕКУА у ОВК-у је значио да је он под командом Хашима ТАЊИЈА. Овлашћења и дужности Агим ЧЕКА на основу напред наведеног, су да на месту заменика команданта Главног штаба ОВК за КиМ одговара за борбену готовост формација ОВК, мобилизацију, постављање и разрешење команданта бригада и других формација, размештај јединица и њихову борбену употребу и координацију у конкретним акцијама.
32. Главни штаб ОВК састојао се од штабних официра, помоћног штабног особља, специјализованих и оперативних органа, специјалних јединица које су Штабу пружале заштитне и борбене услуге, диверзантских јединица, јединица војне полиције и осталих елемената.
33. На подручју КиМ деловање формација ОВК је било организовано у оперативним зонама (на одређеним географским подручјима) које су представљале зоне одговорности са војном и другом структуром, прилагођеном за терористичко деловање. Структура ОВК у предметном периоду огледала се на начин како је наведено у наставку овог навода
- 33.1 Свака од наредених оперативних зона имала је сопствени Штаб команде и бројне подчињене јединице у виду батаљона, чета, водова и по зони одговорности припадајуће снаге "милиције" организоване по насељима и селима.
- 33.2 Свака од наведених оперативних зона имала је свог команданта и командни Штаб. Сви су били подчињени пријављеним Хашим ТАЊИЈУ и Агим ЧЕКУ.
- 33.3 Оружане снаге ОВК на подручју КиМ-а чиниле су 24 бригаде размештене у Оперативне зоне, (које су биле и зоне одговорности) и групе истах формација ОВК под командом Штаба оперативне зоне односно Главног штаба ОВК за КиМ.
- 33.4 Оружани део ОВК на предметном подручју КиМ-а састојао се од наоружаних паравојних војних формација припадника ОВК, формација ФАРК-а и градских

и/или својих наоружаних група етничких албанаца тзв. "милиције" са најмање 28.630 бораца.

- 33.5 Сви субјекти формација ОВК описани у претходним наводима били су наоружани елементи етничког албанаца, илегално и противзаконито организовани и успостављени на подручју КиМ-а.
34. Пријављени Хашим ТАЋИ и Агим ЧЕКУ су сироводили своју руководну - командну функцију у терористичком деловању на начин конзистентан са вршењем власти надређеног, укључујући развој организационе структуре свих наоружаних елемената у оперативним зонама; одлучивање о логистичким и тактичким питањима, обезбеђивање финансијских средстава и њихову расподелу; обезбеђивање борбене готовости припадника ОВК; планирање и припрему извођења терористичких акција које су изводиле поједине формације ОВК или координацију формација ОВК из више оперативних зона; те координацију са подређеним официрима ПТАБОВА оперативних зона.
35. Пријављени Хашим ТАЋИ и Агим ЧЕКУ су сироводили своју власт на директан начин, тако да су се готово дневно сретали са онима који су им били непосредно подређени: руководством оперативних зона и командантима бригада и јединица. Често су комуницирали непосредно са обичним припадницима ОВК, посећивали разне базе ОВК и деловали као теренски команданти у одређеним терористичким акцијама.
36. Пријављени Хашим ТАЋИ и Агим ЧЕКУ су у терористичким активностима на наведеном подручју радили у спрези са многобројним лицима или групама њих, између осталих и: Тавит ХАЉИТАЈ, Јакуп КРАСНИЋИ, Сокољ БАШОТА, Сокољ ДОБРУНА, Џафер ШАТРИ, Азем СУЉА, Рустем МУСТАФА, Сулејман СЕЉИМИ, Рахман РАМА, Рамуш ХАЉАДИНАЈ, Бисљим ЗУРАПИ, Шукри БУЈА, Ахмет ИСУФИ као и другим познатим и непознатим учесницима.
37. Као и пријављени Хашим ТАЋИ и Агим ЧЕКУ, сваки учесник или саизвршилац у злочинима, имајући исту намеру да учествује у чињењу злочина, одиграо је своју улогу или више улога које су биле интегрисане у функцији остварења терористичких циљева. Улоге тих учесника или саизвршилаца, укључујући али се не ограничавају на следеће:
- 37.1 Тавит ХАЉИТАЈ, од оца Мехмета, рођен 08.03.1954. године у селу Ново село, општина Пећ, као члан Главног штаба ОВК за КиМ (сектор логистике-задужен за набављање оружја из Републике Албаније, масовљавање ОВК и др.);
- 37.2 Јакуп КРАСНИЋИ, рођен 01.01.1951. године у селу Пејрозан, општина Глоговац, као члан Главног штаба ОВК за КиМ;
- 37.3 Сокољ БАШОТА, од оца Муја, рођен 07.03.1966. године у селу Церсвик, општина Клина, као члан Главног штаба ОВК за КиМ;
- 37.4 Сокољ ДОБРУНА, од оца Ђазима, рођен 22.03.1940. године у Ђаковици, као члан Главног штаба ОВК за КиМ;

- 37.5 Џафер ПАТРИ, од оца Деми, рођен 10.01.1949. године у селу Томанце, општина Исток, као члан Главног штаба ОВК за КиМ;
- 37.6 Азем СУЉА, по надимку "Тефик", од оца Ризаха, рођен 04.05.1955. године, у селу Кишна река, општина Глоковац, као члан Главног штаба ОВК за КиМ;
- 37.7 Рустем МУСТАФА, по надимку "Реми", од оца Муслије, рођен 27.02.1971. године у селу Преловац, општина Подујево, као командант оперативне зоне "Лаб";
- 37.8 Сулејман СЕЉИМИ, по надимку "Султан", од оца Шабана, рођен 25.09.1970. године, у селу Овчарево, општина Србица, као командант оперативне зоне "Дреница";
- 37.9 Рахман РАМА од оца Садрије, рођен 23.11.1970. године, у селу Окраштица, општина Вучетрн, као командант оперативне зоне "Пала";
- 37.10 Равуш ХАЉРАДИНАЈ, од оца Хиљмије, рођен 03.07.1968. године у селу Глођано, општина Дечане, као командант оперативне зоне "Дугађини";
- 37.11 Бислим ЗУРАПИ, (без других идентификационих података) из села Студенчане, општина Сува Река, као помоћник команданта оперативне зоне "Палитрик";
- 37.12 Пукри БУЈА, надимак "Сокољи", од оца Ганије, рођен 27.08.1966. године у селу Бујанце, општина Липљан, као командант оперативне зоне "Неродимље";
- 37.13 Ахмет ИСУФИ, по надимку "Реца", од оца Љимона, рођен 01.01.1961. године у селу Вурђевик, општина Косовска Каменица, као командант оперативне зоне "Карадак";
38. У предметном периоду, **Хашим ТАЊИ** као командант Главног штаба ОВК, и **Агим ЧЕКУ** као његов заменик, вршили су ефективну контролу и/или су имали знатан утицај на напред наведене припаднике наоружаних елемената ОВК, и осталих наоружаних група етничких албанца у терористичком деловању, и били у спрези са њима, те другим знаним и незнатим саизвршцима.
39. Наводи свих групација кривичних дела у наставку кривичне пријаве односе се на укупну кампању терористичког деловања над цивилним становништвом, али су обимни били толики да конкретни догађаји у појединачним групама кривичних дела у овој кривичној пријави представљају само мали репрезентативни број појединачних догађаја у циљу конкретизације кривичне одговорности **пријављених Хашима ТАЊИЈА и Агима ЧЕКУА**.

I (ГЕНОЦИД)

- 40 У периоду од 01.01.1993. до 01.01.2000. године, **Хашим ТАЊИ** и **Агим ЧЕКУ**, делујући заједно или у спрези са припадницима ОВК и другим наоружаним групама етничких албанца, под њиховом командом или надзором планирали су, подстицали, починили или на други начин помагали и подржавали планирање, припрему или извршење уништења, у целости или делимично српске националне,

етничке или верске групе као такве на подручју КиМ. Уништавање те групе спроведено је:

а) Убијањем косовских срба у оружаним нападима и терористичким акцијама и у илегалним заточенима и логорима где су били изложени сталним несуманим делима или били присиљени да их гледају, укључујући убиства, сексуална злостављања, мучење, премлађивање;

б) Отмицама и илегалним заточењима косовских срба у илегалним заговорима и логорима у условима живота сачуваних да доведу до физичког уништења (у целини или делимично), те националне етничке, расне и верске групе као такве.

41. Тим делима и пропустима **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** су учествовали у следећем кривичном делу:

ГЕНОЦИД, кажњив према члану 4. (3) (а) и члану 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда, и

Алтернативно

САУЧЕСНИШТВО У ГЕНОЦИДУ, кажњиво према члану 4. (3) (е) и члану 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда.

II (СПРОВОЂЕЊЕ ТЕРОРА)

42. Од 01.01.1998. до 01.01.2000. године, **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ**, индивидуално и/или као руководиоци формација ОВК и других наоружаних група етничких албанаца на КиМ-у, спровели су дуготрајну кампању извођења више хиљада терористичких акција и против цивилног становништва на КиМ-у, тероризујући га на тај начин и наносећи му психичке и физичке патње.

43. Постоји основана сумња да су **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** и друга зана и незнана лица, планирали, подстицали, паредили, починили или на неки други начин помагали и подржавали планирање, припрему и извршење кривичног дела:

КРИШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (противправно терорисање цивила), кажњиво према члану 51 Допунског протокола I и члану 13 Допунског протокола II Женевских конвенција из 1949. године и члановима 3, 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда.

III (ПРОГОНЕ)

44. Током 1998. и 1999. године, а посебно у периоду од 10.06.1999. године па до почетка 2000. године, **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ**, делујући сам и/или у спрези са другим зланим и незнаним трипацицима ОВК и наоружаних група етничких албанаца уз коришћење средстава и метода описаних у наводима ове кривичне

пријаве извршили су прогон неалбанског становништва са подручја КиМ, као што је прецизирано и наведено у наставку.

45. Током читавог периода који је обухваћен овом кривичном пријавом, припадници ОВК и наоружаних група етничких албанаца под командом или надзором **Хашим ТАЋИЈА** и **Агима ЧЕКУА** распрострањеном кампањом терористичких акција, наметнули су оштра ограничења цивилном становништву у свим аспектима живота, посебно у слободи кретања косовских срба и других неалбанаца. Створена клима терора на КиМ-у је изво довела до потискивања српских и осталих цивила (неалбанаца) из села и мањих насеља у већа места и градове на КиМ-а, а до почетка 2000. године у највећем броју у централне делове Републике Србије.
46. У функцији циља да на територији КиМ створе етнички чисту и независну албанску државу, **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** су са осталим екстремним вођама етничких албанаца, иницирали и спровели план терористичког деловања на КиМ-у, који се састојао из три фазе, и то:
- а) Створити немогуће услове, (укључујући притисак и тактику терора) чији ће ефекти бити да се неалбанци подстакну да напусте своја законита боравашта на наведеном подручју;
  - б) Уз примену силе протерати оне који нису показали намеру да оду;
  - в) Ликвидирати оне неалбанце који су остали а који се не уклањају у концепцију независно албанске државе.
47. Од 01.01.1998. до 01.01.2000. године **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ**, заједно са другим цивилним вођама и вођама паравојних оружаних елемената етничких албанаца под њиховом командом или надзором широм територије Косова и Метохије, планирали су, подстицали, наређивали и доприносили планирању или извршењу злочина против човечности, односно прогону косовских срба и других неалбанских цивила на политичкој, расној или верској основи.
48. Злочин прогона је извршен и изведен следећим средствима:
- а) насилним преузимањем власти у градовима, насељима и селима у којима су живели косовски срби и други неалбански цивили од стране наоружаних група етничких албанаца;
  - б) убиствима стотине српских и других неалбанских цивила, укључујући жене и старије особе;
  - в) отмицама, противзаконитим хапшењима, лишавањем слободе или илегалним заточењем српских и других неалбанских цивила у илегалне затворе и логоре, на политичкој, расној или верској основи;
  - г) окрутно и нечовечно поступање са српским и другим цивилима (неалбанцима) које се није ограничавало само на сексуално злостављање, мучење, физичко и психичко злостављање и присиљавање на живот у нехуманим условима, уз наносење озбиљних телесних и душевних повреда;

- д) терорисањем цивила (косовских срба) увођењем рестриктивних и дискриминационих мера као што је ограничавање слободе кретања, самовољни претреси њихових кућа, ускраћивање права коришћења матерњег језика, ускраћивање права на равноправно коришћење јавних објеката и др;
  - ђ) насилним протеривањем косовских срба и других неалбанских цивила из њихових кућа (употребом силе, застрашивањем и принудом под претњом телесног повређивања) из њихових законитих боравишта, и
  - е) безобзирно уништавање села и насеља (настањена косовским србима и другим цивилима неалбанцима, укључујући и намерно и безобзирно уништавање кућа и друге имовине), паљењем и минирањем. То уништавање коришћено је као средство да се Срби и други неалбанци натерају да избегну из места која су била њихова законска пребивалишта и да се спречи њихов каснији повратак.
49. У периоду од 01.01.1998. до 01.01.2000. године, пре и након што је постао командант Главног штаба ОВК за КиМ, Хашим Таџи је починио, помагао и допринео извршењу злочина прогона, као што је описано у претходним изводима између осталог и кроз следеће пропусте, учествујући у:
- а) насилном преузимању власти на подручју Косова и Метохије;
  - б) убиству стотине српских и других неалбанских цивила, укључујући децу, жене и старије особе;
  - в) издавању наређења, упутства, одлука и других аката у име Главног штаба ОВК, и давању одобрења за друге радње којима су се кршила основна људска права косовских срба;
  - г) отмицама, противзаконитим хапшењима, лишавању слободе или илегалном заточењу српских и других неалбанских цивила у илегалним затворима и логорима, на политичкој, расној или верској основи;
  - д) окрутном и изопеченом поступању са српским и другим цивилима (неалбанцима) које се није ограничавало само на сексуалном злостављању, мучењу, физичком и психичком злостављању и присиљавању на живот у нехуманим условима, којима су нанешене озбиљне телесне и душевне повреде,
  - ђ) терорисању цивила (косовских срба), увођењем дискриминационих мера као што је ограничавање слободе кретања, самовољни претреси њихових кућа, ускраћивање права коришћења матерњег језика, ускраћивање права на равноправно коришћење јавних објеката и др;
  - е) насилном протеривању косовских срба и других неалбанских цивила из њихових домаћа и села, употребом силе, застрашивањем и принудом, и
  - ж) безобзирно уништавање села и насеља укључујући и намерно и безобзирно уништавање кућа и друге имовине у власништву косовских срба и других цивила неалбанаца. То уништавање коришћено је као средство да се Срби и

други неалбанци намерају да избегну из места која су била њихова законска пребивалишта и да се спречи њихов каснији повратак.

50. Од 01.01.1998. до 01.01.2000. године, пре и након што је постао начелник Главног штаба ОВК за КиМ, **Агим Чеку** је починио, те помагао, доприносио у извршењу злочина прогона, као што је описано у претходном наведу између осталог и кроз следећа дела односно пропусе, учествујући у:

- а) насилном преузимању власти на подручју Косова и Метохије;
- б) спровођењу наређења, одлука и других аката које је донео Главни штаб ОВК за КиМ, те у давању одобрења за друге противзаконите поступке припадника наоружаних група етничких албанаца под његовом командом и надзором којима су кршена основна људска права косовских срба и других неалбанских цивила;
- в) убиству стотине српских и других неалбанских цивила, укључујући жене и старије особе;
- г) отмицама, противзаконитим хапшењима, лишевању слободе или илегалном заточењу српских и других неалбанских цивила у илегалним заворима и логорима, на политичкој, расној или верској основи;
- д) окрутном и нечовечном поступању са српским и другим цивилима неалбанаца које се није ограничавало само на сексуалном злостављању, мучењу, физичком и психичком злостављању и присиљавању на живот у вехуманим условима, којима су нанете озбиљне телесне и душевне повреде;
- ђ) терорисању цивила (косовских срба), увођењем дискриминационих мера као што је ограничавање слободе кретања, самовољни претреси њихових кућа, ускраћивање права коришћења матерњег језика, ускраћивање равноправно коришћење јавних објеката и др.
- е) насилном протеривању косовских срба и других неалбанских цивила из њихових домаћа и села, у употребом силе, застрашивањем и принудом, и
- ж) безобзирном уништавању села и насеља укључујући и намерно и безобзирно уништавање кућа и друге имовине у власништву косовских срба и других цивила неалбанаца. То уништавање коришћено је као средство да се Срби и други неалбанци натерају да избегну из места која су била њихова законска пребивалишта и да се спречи њихов каснији повратак.

51. Постоји основани сумња да су **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** својим делима и пропустима проузроковали прогон најмање 237.829 Срба и неалбанаца на предметном подручју у релевантном периоду, и то:

51.1 Општина Приштина, 39.343 (најмање)

51.2 Општина Подујево, 3.662 (најмање)

Досије КиМ

- 51.3 Општина Козовска Митровица, 13.335 (најмање)
  - 51.4 Општина Вучитрн, 9.916 (најмање)
  - 51.5 Општина Србница, 798 (најмање)
  - 51.6 Општина Пед, 32.942 (најмање)
  - 51.7 Општина Исток, 7.770 (најмање)
  - 51.8 Општина Клин, 13.150 (најмање)
  - 51.9 Општина Ђаковица, 8.343 (најмање)
  - 51.10 Општина Дечане, 3.122 (најмање)
  - 51.11 Општина Призрен, 26.981 (најмање)
  - 51.12 Општина Ораховац, 3.253 (најмање)
  - 51.13 Општина Гора (Драгаш), 10.188 (најмање)
  - 51.14 Општина Сува Река, 3.993 (најмање)
  - 51.15 Општина Урошјевац, 13.779 (најмање)
  - 51.16 Општина Штрпце, 1.195 (најмање)
  - 51.17 Општина Штимље, 1.143 (најмање)
  - 51.18 Општина Качаник, 366 (најмање)
  - 51.19 Општина Гљилане, 25.000 (најмање)
  - 51.20 Општина Витина, 6.500 (најмање)
  - 51.21 Општина Ново Брдо, 2.050 (најмање)
  - 51.22 Општина Косовска Каменица, 11.000 (најмање)
52. Постоји основана сумња да су **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** и друга знана и незнана лица, планирали, подстицали, наредивали, починили или на неки други начин помагали и подржавали планирање, припрему и извршење кривичног дела:

ЗЛОЧИНИ ПРОТИВ ЧОВЕЧНОСТИ (прогањање на политичкој, расној или верској основи), кажњиво према члановима 5. (х), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда и члану 142. Кривичног Закона СР Југославије, и

Алтернативно

КРШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (противправно терорисање цивила), кажњиво према члану 51 Допунског протокола I и члану 13. Допунског протокола II Женевских конвенција из 1949. године и члановима 3, 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда.

IV (НАМЕРНО ОДУЗИМАЊЕ ЖИВОТА, ПАНОШЕЊЕ ТЕШКИХ ТЕЛЕСНИХ ПОВРЕДА, НЕЧОВЕЧНА ДЕЛА И НЕЧОВЕЧНО ПОСТУПАЊЕ)

53. Од 01.01.1998. године па до 01.01.2000. године, **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ**, делујући индивидуално и/или заједно или у спрези са другим припадницима ОВК и наоружаним групама етничких албанаца (под њиховом командом и надзором) у циљу спровођења кампање прогона и етничког чишћења на територији КиМ-а су планирали, подстицали, наредити, починили или на други начин помагали и подржавали планирање, припрему и извршење терористичких акција у циљу лишавања живота већег броја појединаца. У овим терористичким акцијама на подручју КиМ-а смртно је страдало или било тешко рањено на стотине српских цивила и неалбанаца из свих делова друштва, укључујући жене, децу старе и немоћне, као што је прецизирано у наведеним случајевима у наставку
54. Штаб команди ОВК за КиМ је планирао, припремао, наређивао, координирао терористичке акције формација ОВК у оперативним зонама првенствено путем начелника Штаба односно **Агима ЧЕКУА** који је био задужен да упузда радом Штаба команде, да спроводи и омогући што ефикасније спровођење наређења команданта Главног штаба **Хашима ТАЋИЈА** у подчињеним јединицама у зонама одговорности формација ОВК на КиМ-у. Команданти оперативних зона су били подчињени и одговорни команданту Главног штаба ОВК за КиМ непосредно или преко његовог начелника Штаба.
55. Од 01.01.1998. до 01.01.2000. године, припадници ОВК и друге групе наоружаних етничких албанаца којима су руководили **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ**, учествовали су у многим случајевима убијања српских и других неалбанских цивила (пакон њиховог киднаповања) као и у систематској ликвидацији (по кратком поступку) српских цивила на местима илегалних заточења или на разним губилиштима широм територије КиМ, која је била под контролом ОВК.
56. Припадници ОВК и наоружане групе етничких албанаца под ефективном командом и надзором **Хашима Таџија** и **Агима Чекуа** изводили су терористичке акције у којима су цивили намерно узимани за мету или били изложени безобзирном и/или намерном отварању ватре на местима где бораве. Међу жртвама су били цивили свих етничких заједница, узраста и оба пола који су смртно страдали или прејтели тешке телесне повреде.
57. У прелметном периоду, наведена кампања терористичких напада спровођена је од припадника ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и надзором **Хашима ТАЋИЈА** и **Агима ЧЕКУА**. У склопу тзв. "рате за контролу комуникација" намерно су гађани цивили ватреним оружјем за директно деловање,

што је изазвало (поред случајева убиства) на стотине случајева убиства у покушају и наношења тешких телесних повреда,

58. У циљу релевантности навода о постојању основане сумње, да су **Хашим ТАЊИ** и **Агим ЧЕКУ** и друга знана и незнана лица планирала, подстицала, пародила, починила или на неки други начин помагала и подржавала планирање, припрему и извршење злочина из ове групе кривичних дела, а због великог обима и броја, наводимо само један број извршних дела:

58.1 У периоду од 02.04. до 04.04.1998. године, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, извршили су киднаповања албанских цивила, *Савијај Ибрахима, Бериши Сави, Авдулај Бајрами, Авдулај Џема, Авдулај Биљима, Авдулај Насера*, а у селу Игпареву општина Клина, *Зогај Ибрахима, Зогај Рамадана, Зогај Фадиља* из села Забрђе општина Клина. Отете цивиле Авдулај Џему, Авдулај Биљима и Авдулај Насера, након физичког злостављања пуштају на слободу, а дана 06.04.1998. године остале лишавају живота ватреним оружјем на мосту "Цареван" код Ораховца.

58.2 У периоду од 21.04.1998. до 08.09.1998. године, на подручју општина Баковица, Дечани, Пећ и Призрен од стране припадника ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, извршено је више отмица српских, албанских и ромских цивила. Дана 08.09.1998. године, приликом претраге терена у селима Рзнич, Доњи Ратиш и Дашиновац, општина Дечани на четири локације пронађене су масовне гробнице, где је укупно пронађено 39 тела смртно страдалих лица, тела и делова тела. Извршењем обдукцијом и идентификацијом, међу пронађеним телима идентификовани су: *Влаховић Милован, Радоновић Милош, Радошевић Слободан, Стоић Велизар, Антић Илија, Коквац Дара, Вујошевић Вукосав, Фрокај Туц, Фрокај Иљире, Сефај Хаџи, Хоџај Неуф и Гани Хаџрули* (цивили). Утврђено је да су извршиоци овог тешког злочина припадници ОВК.

58.3 Дана 20.05.1998. године, око 23,20 часова, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, извршили су оружани терористички напад на српске куће у селу Велико Крушево, општина Клина, и том приликом киднаповали малолетног *Лазаревић Данијора* из породичне куће којег након тога лишавају живота на удаљености око 50 метара од куће, док *Милановић Славшу* и *Милановић Дракољуба* рањавају.

58.4 Дана 06.07.1998. године у селу Лођа, општина Пећ, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, извршили су оружани терористички напад на припаднике полиције и том приликом лишили су живота: *Радоновић Мирка и Прелевић Дејана*, док су тешке телесне повреде задобили *Новаковић Ђорџа, Дрљевић Дејан, Новићевећ Желько, Кешиљевић Драган, Жиаковић Ненад, Мишић Цекан, Крстовић Владан* и *Куч Боривоје*. У овом терористичком нападу припадници ОВК су савладали и заробили припаднике полиције *Перовић Срђана* и *Рајковић Мисирада*, које су након заробљавања одвели у базу ОВК у село Лођа. Дана 16.08.1998. године, приликом претраге терена пронађена су њихова тела у истом селу. Обдукцијом је утврђено да су исти након зверског мучења и масакрирања, лишени живота.

- 58.5 Дана 20.08.1998. године, у селу Топличане општина Сува Река поред магистралног пута Призрен – Приштина пронађена су два женска леша за које је идентификацијом утврђено да су албански цивили *Кољоли Руше* и њена ћерка *Кољоли Љатифе*, из села Будаково општина Сува Река, које су киднаповали припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, те након физичког злостављања лишили живота ватреним оружјем. Балистичким вештачењем извршеним по налогу истражног судије утврђено је да су убијене из затреног оружја пронађеног код припадника ОВК, Бериша Ђаима из Суве Реке.
- 58.6 Дана 28.08.1998. године, у селу Клечка општина Липљан где је на брду била лоцирана касарна припадника "Ослободилачке војске Косова" и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, извршено је масовно убиство над цивилним жртвама и припадницима Војске Југославије који су претходно злети и киднаповани и доведени на наведено место аутобусом и путничким моторним возилима а затим убијена (10 цивила од којих двоје деце између осам и једанаест година, три женске особе старости до 30 година и пет мушких особа од којих двоје деце млађих и три старца).
- 58.7 Дана 26.12.1998. године, у породичној кући у селу Обранич општина Подујово од стране припадника "Ослободилачке војске Косова" и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, убијен је српски цивил *Радојескић Милован*. У време напада у кући је била његова супруга Милка, која је око 09,00 часова изашла из куће и пролазећи кроз двориште угледала непознато лице које је било наоружано аутоматском пушком које је на себи имало униформу са ознаком ОВК, а након тога још три њој непозната лица која су била исто обучена. Милка је позвала супруга Милована говорећи да га немо тражити. Када је Милован изашао испред куће успео је само да их пита шта хоће и истог тренутка из ватреног оружја од тих лица испаљено је више хитаца на *Радојескић Милована*, од чега је смртно страдао.
- 58.8 Током 1998. и 1999. године, у селу Косурић, општина Пећ, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су у више наврата извршили оружане нападе на куће породице *Климентс*. Почетком априла 1999. киднаповали су цивила (албанца) *Климентс Газима*, којег су након тешког физичког злостављања лишили живота. Половином августа 1999. године из ватреног оружја лишили су живота у дворишту куће цивиле (албанце) *Климентс Мухарема* и *Климентс Дафера*. Половином јануара 2000. године из ватреног оружја лишили су живота цивила (албанца) *Климентс Висара*. Сви случајеви лишавања живота су пријављени припадницима италијанског контингента КФОР-а и УПММК полиције у Пећи.
- 58.9 Дана 11.01.1999. године, од стране припадника "Ослободилачке војске Косова" и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, око 16,10 часова у Приштини у ул. браће Алексић, извршен је оружани напад на албанског цивила *Енвер Маљоку* на тај начин што су га сачекали у заседи и након изласка из путничког моторног возила, док се кретао према стану на њега отворили ватру, којом приликом је убијен.

- 58.10 Дана 30.01.1999. године у селу Ракош, општина Исток, припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, извршиле су оружани напад на кућу породице Седларевић. У оружаном нападу коришћене су ручне бомбе. Том приликом *Седларевић Здравко* лишен је живота а његова супруга Седларевић Даринка задобила је лаке телесне повреде.
- 58.11 Дана 19.02.1999. године, припадници ОВК, и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, у селу Муштутишту општина Сува Река извршили су оружани напад из заседе на српске цивиле, браћу *Михајловић Зоран* и *Михајловић Радована*, из села Муштутишта општина Сува Река који су се кретали путничким моторним возилом. Том приликом жртве оружаног напада су лишене живота.
- 58.12 Дана 22.02.1999. године, припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, на локалном путу у селу Мијалић, општина Вучитрн, уз прегњу оружјем, зауставиле су возило којим су се кретали српски цивили Милошевић Миљан и Продановић Милош, које су везали и одвели у село Дубовац. Након тога, доводе киднаповане у село Буковиш, до породичне куће Милошевића (где иначе Миљан живи) Када се испред куће појавио Милошевић Мирко, наоружане групе етничких албанаца пупале су у наоружане српске цивиле и том приликом лишен је живота *Милошевић Мирко*, *Милошевић Миљан* задобио је тешке телесне повреде од којих је преминуо у КБЦ у Приштина, док је Продановић Милош задобио лаке телесне повреде.
- 58.13 Дана 27.02.1999. године, у близини села Велика Хоча општина Ораховац припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом **пријављених**, извршили су киднаповане браће *Шавелић Новице* и *Шавелић Добривоја*, из села Велика Хоча општина Ораховац. Шавелић Новица је услед суровог физичког злостављања и мучења подлегао повредама. Добривоја, су такође сурово претукли у намери да га лише живота, од чега је задобио тешке телесне повреде. Тело жртве су преузели, а преживелог су ослободили чланови верификационе Мисије ОЕБС-а (Регионалног центра у Призрену). Жртва (после овог злочина) има физичке и менталне ожиљке.
- 58.14 Дана 13.03.1999. године, на зеленој пијаци у Косовској Митровици, подметањем експлозивне напаве припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, извршиле су оружани напад над цивилним саобраћајем, којом приликом су четири лица смртно страдала док је више лица теже и лакше повређено. Том приликом лишени су живота албански цивили *Страхи Валдета*, *Селман Савдије* и *Страха Ахмет* и *Хасани Елизабета* (РтМ).
- 58.15 Дана 23.03.1999. године, од стране припадника "Ослободилачке војске Косова" и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, око 08,00 часова на магистралном путу Приштина - Ниш код села Лебана, извршен је оружани напад на возило марке "Гојота - рин" са рег. ознакама БГ 184 - 480 у коме су се налазили руски новинари *Повраков Александар* - *Андрејевић* и *Ратковић Сергеј Евгениј*, са возачем, српским цивилном *Некићем Стојковићем* из Земунa. Када су пролазили делом пута поред села Лебана отворена

је патра из аутоматског наоружања којем приликом је *Ненад Стојковић* задобио тешке телесне повреде од којих је на путу до клиничког болничког центра Приштина, преминуо.

- 58.16 Дана 16.05.1999. године, на магистралном путу Косовска Митровица - Зубин Поток, у селу Жабаре, општина Косовска Митровица, припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом *пријављених*, извршиле су оружани напад на путничком возилом којим су се кретали српски цивили *Марковић Божидарка* која је липела живота, док су *Марковић Раде* и *Ђорђевић Голуб* задобили лакше повреде.
- 58.17 Дана 26.05.1999. године, око 18.00 часова, у селу Клинчина, општина Пећ, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом *пријављеног* извршили су оружани терористички напад на цивиле *Шошкић Љукица, Шошкић Звонимира, Стојановић Јована* и *Шошкић Милева* који су се кретали возилом марке "Опел Корса". Том приликом лишени су живота *Шошкић Драган, Шошкић Звонмир* и *Стојановић Јован*, док је тешке телесне повреде задобила *Шошкић Милева*.
- 58.18 Дана 30.05.1999. године у селу Ваганица општина Косовска Митровица припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом *пријављених*, извршиле су оружани напад на припаднике Војске Југославије. Том приликом заробљен је припадник резервног састава Војске Југославије *Милишевић Иван*. Поступајући нехумано према заробљеном војнику, наоружане групе етничких албанаца су га физички злостављале и мучиле наносећи му повреде свим предметима по читавом телу, након чега су га убили ватреним оружјем, а тело масакрирала одвајањем главе од тела.
- 58.19 У периоду до 10 јуна 1999. године, а у појединим случајевима и другој половини овог и почетком наредног месеца припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом *пријављених*, извршили су киднаповање српских цивила *Стевић Слободана* из села Клокот општина Витина, *Пекић Стојан* из Витине, *Маринковић Слободана* из села Клокот општина Витина, *Здравковић Ђорђа* и његовог сина *Зорана* из села Логовце општина Косовска Каменица, *Томић Драган* из села Ранилуг општина Косовска Каменица и *Тасић Стојан* из села Чараковице општина Косовска Каменица. Од тада нису виђени живи. Почетком августа 1999. године од стране припадника америчког контингента КФОР-а у атару села Угљаре општина Ђајилане на месту званом Каљаје пронађена је гробница са 15 измасакрираних и спаљених лешева који су, дана 24.08.1999. године пренети у медицински центар у Ђајилану где су од стране породица идентификовани посмртни остаци горе наведених српских цивила. Према осталим посмртним остацима нису идентификовани, међутим располажемо сазнањима да се међу њима налазе и киднаповани *Зуби Немо* из Ђајилана, *Јахимовић Драган* и *Симоновић Синиша* из села Шилово општина Ђајилане.
- 58.20 Дана 18.06.1999. године наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом *пријављених*, у близини цркве у селу Грмово извршиле су напад на српског цивила *Раденовић Милорада* из истог села и сурово га претукли металном шипком, када је од тортуре малаксао и пао ливши су га живота из ватреног оружја.

- 58.21 Дана 18.06.1999 године наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом пријављеног у селу Жегра општина Гњилане извршили су оружани напад на српског цивила *Живковић Момчила* из истог села. Том приликом је лишен живота из ватреног оружја.
- 58.22 Дана 18.06.1999 године, у својој породичној кући у селу Косин, општина Урошевца, од стране наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом пријављених, сурово је претучен српски цивил *Крстић Петар*, којом приликом су тражили да им преда оружје (које жртва није поседовала) и девизни новац, и када је одбио, заклан је оштрим предметом у присуству супруге Бурђане. О случају су обавештени припадници америчког КФОР-а.
- 58.23 Дана 24.06.1999. године, у породичној кући, у улици Мишарској у Урошевцу, наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом пријављених, су уз притиске и претње приморавали српске цивиле *Ђокић Богдана* и његову супругу *Љубицу* да напусте своју кућу и иселе се из свог законитог боравашта, а пошто су то одбили, са више пројектила из ватреног оружја ишљали су живота *Ђокић Богдана*. Том приликом су целокупну имовину општењених отуђили. Леш жртве сахрањен је од стране америчких припадника КФОР-а на православном гробљу у Урошевцу.
- 58.24 Крајем јуна месеца 1999. године, из породичне куће, у селу Стари Качаник, општина Качаник, наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом пријављених, киднаповали су *Станковић Драгољуба*, његову супругу *Живку* и *Њи Гердану*. Након тога у селу Гајре, општина Качаник, убили су Живку и Гердану, док је Драгољуб, тешко рањен, успео да побегне. Целокупна покретна имовина општењених је отуђена, а кућа подметнутим пожаром уништена.
- 58.25 Дана 15.07.1999 године наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом пријављених, су на периферији Гњилана извршили оружани напад на српске цивиле *Јовковић Живорада* и његовог малолетног сина *Зорана* старог 13 година. Том приликом тешко су рањена обојица а од последица рањавања малолетни *Зоран* је након неколико дана преминуо у Приштинској болници.
- 58.26 Дана 23.07.1999. године, наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом пријављеног, физички злостављали српске цивиле *Трковић Радосана* и његову супругу *Милијану* у њиховој породичној кући у Урошевцу, и том приликом су Радосану из ватреног оружја испалили пројектил у пределу главе (ставивши му предходно цев од оружја у усну шупљину), чиме су му нанели тешке телесне повреде. Након тога су опљачкали сав покретну имовину из куће општењеног.
59. Постоји основана сумња да су **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** и друга знана и незнана лица, планирали, подстицали, наредили, починили или на неки други начин помагали и подржавали планирање, припрему и извршење кривичног дела:

ТЕШКЕ ПОВРЕДЕ Женевских конвенција из 1949. године, (намерно убиство), кажњиво према члану 2. (а), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда;

ЗЛОЧИНИ ПРОТИВ ЧОВЕЧНОСТИ (убиство), кажњиво према члану 5. (а), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда;

КРШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (убиство), кажњиво према члану 3. (1) (а) Женевских конвенција из 1949. године, члановима 3, 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда и члану 142. Кривичног Закона СР Југославије;

ТЕШКЕ ЦОВРЕДЕ Женевских конвенција из 1949. године (намерно изазивање тешке патње или озбиљних здравствених и телесних повреда), кажњиво према члану 2. (ц), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда;

ЗЛОЧИНИ ПРОТИВ ЧОВЕЧНОСТИ (остали нечовечни поступци), кажњиво према члану 5. (и) Статута Међународног суда;

КРШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (убиство), кажњиво према члану 3. (1) (а) Женевских конвенција из 1949. године, члановима 3, 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда и члану 142. Кривичног Закона СР Југославије, и

Алтернативно

КРШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (противправно терорисање цивила), кажњиво према члану 51. Допунског протокола I и члану 3. Допунског протокола II Женевских конвенција из 1949. године и члану 3. Статута Међународног суда.

V (ОТМИЦЕ, УБИСТВА, НЕЗАКОНИТО ЗАТВАРАЊЕ ЦИВИЛА, ПЕЧОВЕЧНА ДЕЛА И ПЕЧОВЕЧНО ПОСТУПАЊЕ)

60. Од 01.01.1998. до 01.01.2000. године, Хашим ТАЋИ и Агим ЧЕКУ и други припадници наоружаних група етничких албанаца под њиховом командом и контролом у циљу спровођења кампање прогона и етничког чишћења на подручју КиМ-а киднаповали су, противправно лишили слободе и илегално заточили у илегалним затворима на стотине косовских срба и других неалбанаца. Киднаповали су цивили свих узраста и оба пола као што је у одређеним случајевима наведено у наставку.

61. У илегалним затворима и логорима формираним по налогу и под контролом Хашима Таџија и Агима Чекуа, који су имали привремени и транзициони карактер и функцију, услови живота су били сурови и нехумани што је веома брзо доводило до физичког оспособљавања и/или смрти киднапованих српских цивила и других неалбанаца који су у њима били илегално заточени. Није преживело и ослобођено више од неколико заточених, од којих су неки идентификовани, а неки нису.

62. У циљу релевантности навода о постојању основане сумње, да су Хашим ТАЋИ и Агим ЧЕКУ и друга знана и незнана лица планирала, подстицала, наредила, починила или на неки други начин помагала и подржавала планирања, припрему и

извршење злочина из ове групе кривичних дела, а због великог обима и броја, наводимо само један број извршених дела:

- 62.1 Дана 13.06.1998. године, у селу Леочина, општина Србица, наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, упале су, ољачкале и попалиле све куће српских цивила. Том приликом киднаповани су и одведени у непознатом правцу српски цивили *Шмигић Милосав, Шмигић Султана, Шмигић Александра и Шмигић Радомир*. Судбина непозната. Од тада их породица није видела живе.
- 62.2 Дана 18.06.1998. године, око 15,00 часова, у селу Злопек, општина Пећ, од стране припадника ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, киднаповани су цивили *Вуковић Вучић, Ђутић Изет и малолетни Вуковић Новица*, сви из села Злопек. Судбина непозната. Од тада их породица није видела живе.
- 62.3 Дана 22.06.1998. године, у селу Доли Грабован, општина Косово Поље, припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, уз претњу ватреним оружјем, зауставиле су аутобус којим су се превозили радници "Електропривреде Србије" - површински коп Белаћеван. Том приликом киднаповани су српски цивили *Вукмировић Драган, Аранчић Зоран, Гојковић Филип, Аранчић Перо, Аранчић Душан, Трифунковић Мирослав, Сакчић Србољуб, Азимић Исаксидар, и Ђука Мирко*. Судбина непозната. Од тада их породица није видела живе.
- 62.4 Дана 24.06.1998. године, на путном правцу Штимље – Сува Река, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, извршили су киднаповање цивила *Крстић Миодрага Крстић Милована* из села Речана општина Сува Река и *Митровић Слободана* из Сува Реке. Након киднаповања одведени су у илегални затвор ОВК у селу Лужница општина Сува Река. Судбина непозната. Од тога дана породица их није видела живе.
- 62.5 Дана 26.06.1998. године, у селу Пантина, општина Вучитрн, припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, извршили су више оружаних напада на српско становништво села Пантина, након чега су киднаповали брачни пар *Миљковић Ратомира и Миљковић Чедомиру*. Судбина непозната. Од тада их породица није видела живе.
- 62.6 Дана 29.06.1998. године, у селу Црнојево, општина Штимље, наоружана група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, киднаповала је из аутобуса регистарске ознаке ДЈ-270-14 *Бакрач Војко, Бакрач Ивана* из Ваковиче, (избеглице из Републике Хрватске), *Геоа Стамена* из Босилеграда и 1 НН лице српске националности које је путовало за Крушевац. Након неколико дана уз посредовање чланова верификационе мисије ОБЕС-а ослобођени су Бакрач Војко и његов син Иван. Осталој двојци судбина непозната. Од тада их породице нису виделе живе.
- 62.7 Дана 04.07.1998. године на сеоском путу село Речане - село Мовљане општина Сува Река, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под

командом и контролом **пријављених**, извршили су киднапсвање цивила *Станковић Станка* из села Речина општина Сува Река и *Јефтић Дејана* и *Јефтић Крсте* из села Мовљана општина Сува Река. Након киднаповања одведени су у илегални завор СВК у селу Булаково општина Сува Река. Дана 05.07.1998 године именовани су након суровог физичког злостављања ослобођени. Жртве и данас имају физичке и менталне оžilјеке.

62.8 Дана 28.07.1998. године, у Косовској Митровици, припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, дошле су у локал "Мали рај" власништво Пешевски Слободанке, одакле су уз претњу ватровим оружјем киднаповали њеног супруга (албанског цивила) *Вехби Фазлију* и одвели у непознатом правцу. Судбина непозната. Од тада га породица није видела живог.

62.9 Дана 02.08.1998. године, на путу Подујево – Велика Река, од стране припадника ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, киднапован је српски цивил *Станковић Милована* из села Вучић општина Прокупље који је држан у илегалном затвору до доласка представника Верификационе мисије ОЕБС-а (Регионалног центра у Приштини) када је посредством истих ослобођен.

62.10 Дана 27.12.1998. године, у село Горња Лапашница општина Подујево из своје куће од стране припадника ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, киднапован је српски цивил *Зоранковић Драгослав* који је илегално затворен, малтретиран и испитиван, држан до доласка представника Верификационе мисије (Регионалног центра у Приштини) када је посредством истих ослобођен. Код именованог од доживљеног су наступиле психичке трауме.

62.11 Дана 18.03.1999. године, у село Доња Дубница општина Подујево, од стране припадника СВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, киднапован је српски цивил *Вићентијевић Радослав* испред фабрике "Фатар" у Подујеву. Исти је успео да побегне 21.03.1999. године. Именовани је киднапован од стране Хасани Сафета, Исљами Бесима, Ука Фатмира и Муртези Башкима (припадника формације ОВК). Код именованог су од тог дана видљиве повредe психичке и емотивне природе.

62.12 Дана 25.04.1999. године, наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, у селу Три општина Урошевац, извршила је киднаповање *Вукановић Мила* из Приштина. Судбина жртве непозната. Од тада га породица није видела живог.

62.13 Дана 14.06.1999. године у селу Љутоглав општина Призрен, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом **пријављених**, су из породичних кућа киднаповали цивиле *Угриновић Живорада*, *Угриновић Борку*, *Спасић Димитрија*, *Спасић Драгана*, *Јовановић Госпођинку* и *Јовановић Душанку* из села Љутоглав општина Призрен. Након киднаповања одведени су у илегални завор ОВК у селу Грејковце општина Сува Река. Након суровог физичког злостављања и извођења на стрељање, ослобођени су дана 23.06.1999. године. Жртвама су нанете тешке телесне повредe. И данас имају физичке и менталне

ожаљке. Догађај је пријављен припадницима немачког контингента КФОР-а у Призрену

- 62.14 Дана 14.06.1999. године, на путу Којловице - Приштина, од стране припадника ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, киднаповани су српски цивили *Крстић Славко* и његов брат *Крстић Бобан* из Којловице који су дана 15.06.1999. године успели да побегну. Код именованих су од тог дана видљиве повреде психичке и емотивне природе.
- 62.15 Дана 15.06.1999. године из свог стана у Таковици у улици Милоша Обилца број 11, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, извршили су отмицу породице *Шутаковић* (брачног пара *Нидељке* и *Даринке* њихове деце *Александра*, *Бјарђа* и *Радмилана*). Судбина непозната. Од тада их родбина није видела живе.
- 62.16 Средином јуна 1999. године у селу Штупељ општина Клина, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, киднаповали су цивиле *Лалић Милосава*, *Лалић Војислава*, *Лалић Милијана*, *Лалић Јелену* и *Лалић Ђубомира* из њихове породичне куће. Судбина непозната. Од тада их породица није видела живе.
- 62.17 Дана 16.06.1999. године, у селу Будисавци општина Клина, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, киднаповали су савештно лице Јеромонаха *Пурић Стефана* и цивиле *Вујовић Еврадија*, обојица из села Будисавци. Судбина непозната. Од тада их породица вије видела живе.
- 62.18 Дана 22.06.1999. године, наоружана група етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, у Штимљу, извршила је киднаповање Рома, цивиле *Рухани Нехана* из Штимља. Судбина жртве непозната. Од тада га породица није видела живог.
- 62.19 Дана 24.06.1999. године, у Приштини, од стране припадника ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, киднаповала је у кругу КБЦ Приштина, (српски цивил) управник хирушке клинике доктор *Томановић Андрија* и одведен у непознатом правцу. Судбина непозната. Од тада га породица није видела живог.
- 62.20 Дана 25.06.1999. године у селу Гојбуља, општина Вучитрц, припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, насилно су ушле у породичну кућу Михајловића одакле су киднаповали српске цивиле *Михајловић Бранимира*, *Михајловић Владимира* и *Младеновић Владимира*. Судбина непозната. Од тада их породица није видела живе.
- 62.21 Дана 25.06.1999. године, наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су у центру града Гњилана сазладали и одвели у непознатом правцу *Методијевић Мирослава* полицајца Секретаријата у Приштини, који је ослео у својој кући да живи и после повлачења снага безбедности са Косова. Од тада га нико није видео живог.

- 62.22 Дана 27.06.1999. године у селу Дојнице општина Призрен, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су из породичних кућа у селу Дојнице општина Призрен извршили киднаповане: 15 српских цивила *Антић Чедомира, Антић Мару, Стефановић Славу, Стефановић Милицу, Николић Васиљку, Ђекић Драгу, Радивојевић Томислава, Радивојевић Миру, Стојковић Живку, Стојковић Наталију, Стојковић Трифуна, Спасић Јефту и Спасић Босиљку* из села Дојнице општина Призрен, *Стојковић Душана* из села Врбичана општина Призрен и *Милићи Милића* (муслимана) из села Грнчаре општина Призрен, који су се у моменту киднаповане заклекли у селу. Судбина непозната. Од тога дана породица их није видела живе. Дотадај пријављен припадницима Немачког контингента КФОР-а у Призрену.
- 62.23 Дана 07.07. и 08.07.1999. године, у Баковици припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су извршили киднаповане цивила (брачни пар) *Петровић Мићу и Петровић Радмилу* из Баковице из њиховог стана у улици Милоша Обилића, улаз П, спрат 1, стан број 1. Случај отмице је пријављен УН, Центар за мир и толеранцију у Приштини. Судбина непозната. Од тада их породица није видела живе.
- 62.24 Дана 09.07.1999. године, у Гњилану, наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, киднаповали су на српског цивила *Јаћковић Драгана* из села Шилово општина Гњилане. Од тада га нико није видео живог.
- 62.25 Дана 12.07.1999. године, из свог стана у Гњилану од стране наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, киднаповао је српски цивил *Јовић Мирко*. Од тада га нико није видео живог.
- 62.26 Дана 14.07.1999. године, из свог стана у Гњилану од стране наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, савладао је и одведен у непознатом правцу *Зуљи Џемо* полицајац Секретаријата у Гњилану, који је остао у свом стану да живи и после повлачења снага безбедности са Косова. Од тада га нико није видео живог.
- 62.27 Августа 1999. године, наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, у Урошевцу, извршила је киднаповане српских цивила *Стојановић Марка и Живковић Пауна* из Урошевца. Судбина жртви непозната. Од тада их породице нису виделе живе.
63. Постоји основана сумња да су Хашим ТАЊИ и Агим ЧЕКУ и друга знана и позната лица, планирала, подстицала, наредила, починила или на неки други начин помагали и подржавали планирање, припрему и извршење кривичног дела:

ТЕШКЕ ПОВРЕДЕ Женевских конвенција из 1949. године (незаконито заточење цивила), кажњиво према члану 2. (г), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда,

ЗЛОЧИНИ ПРОТИВ ЧОВЕЧНОСТИ (заточење), кажњиво према члану 2. (е), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда,

КРИШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (супро поштување), кажњиво према члану 3. (1) (а) Женевских конвенција из 1949. године, члановима 3, 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда и члану 142. Кривичног Закона СР Југославије;

ТЕШКЕ ПОВРЕДЕ Женевских конвенција из 1949. године (намерно убиство), кажњиво према члану 2. (а), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда;

ЗЛОЧИНИ ПРОТИВ ЧОВЕЧНОСТИ (убиство), кажњиво према члану 5. (а), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда;

КРИШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (убиство), кажњиво према члану 3. (1) (а) Женевских конвенција из 1949. године, члановима 3, 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда и члану 142. Кривичног Закона СР Југославије;

ТЕШКЕ ПОВРЕДЕ Женевских конвенција из 1949. године (намерно намерно тежак патње или озбиљних здравствених и телесних повреда), кажњиво према члану 2. (ц), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда;

ЗЛОЧИНИ ПРОТИВ ЧОВЕЧНОСТИ (остали нечовечни поступци), кажњиво према члану 5. (а), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда;

КРИШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (насилје које се нанесе животу и телесном интегритету), кажњиво према члану 3. (1) (а) Женевских конвенција из 1949. године, члановима 3, 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда и члану 142. Кривичног Закона СР Југославије, и

Алтернативно

КРИШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (противправно тероризање цивила), кажњиво према члану 51. Допунског протокола I и члану 13. Допунског протокола II Женевских конвенција из 1949. године, и члановима 3, 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда.

VI (НАПАДИ НА ЦИВИЛЕ, ЦИВИЛНЕ ОБЈЕКТЕ, РАЗАРАЊЕ И ПЛЈАЧКАЊЕ ИМОВИНЕ И ДРУГА НЕХУМАНА ДЕЛА)

64 Од 01.01.1998. године до 01.01.2000. године, Хашим ТАЋИ и Агим ЧЕКУ, делујући заједно или у сјери са другим учесницима, у циљу спровођења кампање прогона и етничког чишћења планирали су, подстицали, наредили, починили или на други начин помагали и подржавали планирање, припрему или извршење безобзирног плјачкања и/или уништавање јавне и приватне имовине српских

цивила и других неалбанаца на КиМ-у, као што је прецизирано у одређеним наведеним случајевима у наставку.

65. Извршена кривична дела плачкање и/или уништавање јавне или приватне имовине садрже али се не ограничавају на следеће:

- а) одузимање и плачка имовине косовских срба и других неалбанских цивила, укључујући извућену фиктивну и/или пролају имовине за нереалну новчану надокнаду;
- б) намерно и безобзирно уништавање кућа и друге имовине у власништву косовских срба и других неалбанских цивила, и
- г) узурпирање, противзаконито поседовање и коришћење кућа и друге покретне и непокретне имовине косовских срба и других неалбанских цивила.

66. У циљу релевантности навода о постојању основане сумње, да су **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** и друга знана и незнана лица планирала, подстицала, наредила, починила или на неки други начин помагала и подржавала планирана, припрему и извршење злочина из ове групе кривичних дела, а због великог обима и броја наводимо само један број извршених дела:

66.1 Дана 24.01.1998. године, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су грабнати кућу породице *Ђурић Јагоша* у селу Грабаница, општина Клина и том приликом су у знатној мери оштетили кућу.

66.2 У периоду од 31.05. до 07.09.1998. године, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали и демолирали кућу и помоћне зграде породице *Станковић Алексе* у селу Дубочак, општина Пећ.

66.3 У периоду од јуна до октобра 1998. године припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали и делимично оштетили кућу и помоћне објекте породице *Милошевић Милошана* у селу Дубсчак, општина Пећ.

66.4 У периоду од јуна до септембра 1998. године, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали и демолирали кућу и помоћне објекте породице *Вуковић Доброславина* у селу Дубсвик, општина Пећ.

66.5 Дана 17.18 и 19.07.1998. године припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом **пријављених**, извршили су оружани напад на српско становништво у селу Оштеруша општина Ораховац. У овом нападу отето је најмање 19 српских цивила (10 мушкараца и 9 жена) и то: *Ђурић Предраг, Ђурић Спасоје, Базић Слава, Ђојанић Новак, Симић Сретен, Ђојанић Немања, Ђојанић Младен, Ђојанић Ђојидир, Ђојанић Добрила, Ђојанић Душка, Симић Олга, Ђурић Слава, Ђурић Станојка, Ђурић Милутин, Базић Славица, Базић Десанка, Ђојанић Тихомир, Ђојанић Весна, Ђојанић Бошка и Васић Јова* сви из

села Оптеруша општина Ораховац. Преостали припадници поменуте групе су пре ослобођења у илегални затвор ОВК у Малишцево одвојили мушкарце од жена, одвели групу жена у продавницу Шаља Рефкија где је извршено сексуално злостављање најмање три жене. У илегалном затвору у Малишцево они су били изложени суровом физичком злостављању и мучењу. Породичне куће и остали објекти опш. Срба цивила у селу су систематски опљачкани и у подметнутом пожару спаљени. Посредством представника МКЦК, након три дана ослобођени су *Божанић Добрила, Симић Драга, Божанић Душка, Бурчић, Славка, Бурчић Станојка, Бурчић Милутин, Бачић Славица, Бачић Десанка, Божанић Тихомир, Божанић Весна, Божанић Војка и Васић Јова* сви из села Оптеруша општина Ораховац. Жртве овог злочина и дан данас носе физичке и менталне ожиљке.

66.6 Дана 17,18 и 19.07.1998.године припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанала под командом и контролом **пријављених**, извршили су оружани напад на српско становништво села Реџимље општина Ораховац и из ватреног оружја лишили живота српског цивила *Костић Анђелки*, док је *Михиловић Мирослав* задобио тешке телесне повреде. Том приликом киднаповали су петнаест (15) српских цивила: *Костић Назара, Костић Сашка, Костић Живка, Костић Срећка, Костић Миролуба, Костић Тодора, Костић Векослава, Костић Светислава, Костић Небојшу, Костић Милодрага, Костић Витка, Костић Димитрија, Костић Младена, Никлић Цветки и Николић Рајка*. Киднаповане су одвели у илегални затвор ОВК у селу Малишцево где су их сурово физички злостављали и мучили. Судбина киднапованих је непозната. Од тог дана породице их нису виделе које. Куће и остали помоћни објекти киднапованих и осталих Срба у наведеном селу су систематски опљачкани и подметањем пожара уништени.

66.7 Дана 17,18 и 19.07.1998.године припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанала под командом и контролом **пријављених**, су извршили оружани напад на цивиле и цивилне објекте у граду Ораховцу, када је убијен и киднапован велики број идентификованих и неидентификованих српских цивила. Оштећен је и уништен велики број цивилних објеката који су пре тога систематски опљачкани. Напад је извршен огварањем директне ватре из разног оружја на цивилне објекте. Из породичних кућа и јавних објеката извршено је киднаповање најмање 25 српских цивила (од тога 7 жена и двоје деце). У Дому здравља у Ораховцу су у ноћи 17/18.07.1998.године сурово физички злостављали отете цивиле, а један број одведен је у илегални затвор ОВК у Малишцево. Међу отетим цивилима су и *Патрковић Душко, Баљошевић Ђорђе, Витошевић Срђан, Долашевић Душко, Чабарката Чедо, Ђиновић Душко, Ђорић Ђорђе, Витошевић Срећко, Баљошевић Саша, Баљошевић Томислав, Станојевић Александар, Станојевић Крстна, Симић Ивица, Фићковић Милорада, Баљошевић Круниславку, Лукић Бојану, Лукић Роксанда, Лукић Јованку, Лукић Бојан, Лукић Милорад, Долашевић Душанка и Лукић Јован*, сви из Ораховца, и *Исаку Висар и Исаку Азем*, Роми из Ораховца. Наведене жртве овог злочина су припадници "ОВК" држали у илегалном затвору "ОВК" у селима Дрељовац, Остроzub и Малишцево општина Ораховац, где су били сурово физички злостављани. Лукић Јован је успео да побегне када је са једном групом киднапованих српских цивила изведен на стрељање. Посредством представника МКЦК, из наведених затвора ОВК ослобођени су *Симић Ивица, Фићковић Милорад, Баљошевић Круниславка, Лукић Бојана, Лукић Роксанда, Лукић Јованка, Лукић Бојан, Лукић Милорад, Долашевић Душанка и Лукић Јован*. Жртве и дан данас носе физичке и менталне ожиљке од

прегртљене тертуре и страха. Судбина осталих киднапованих је непозната. Истог дана поменуте групе су у селу Бела Црква општина Ораховац у пружању напада киднаповали цивиле *Томић Ненада*, *Томић Свезозара*, *Крстић Зеонка* сви из Баковице и *Понар Хидајета* (албанца) из села Бела Црква општина Орахова. Судбина киднапованих непозната. Од тога дана породица их није видела живе.

- 66.8 Дана 24.03.1999. године, припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, уз употребу оружја, извршиле су прогон српског становништва, а затим масовно, планско и систематско пљачкање, паљење и уништавање имовине српског становништва у селу Крлигате, општина Зубин Поток. Том приликом кућа и помоћни објекти породице *Ђурић Милутина* прво су опљачкани, а затим подметањем пожара у потпуности уништени.
- 66.9 У временском периоду од 10. до 30. јуна 1999. године, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали и гранатирањем знатно оштетили куће са помоћним објектима породица *Славковић Станојка*, *Ћићевић Снежана*, *Ристић Веселина* и др, у Призрену.
- 66.10 Дана 13.06.1999. године, наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, уз употребу ватреног оружја, извршиле су прогон српског становништва, а затим масовно, планско и систематско пљачкање, паљење и уништавање имовине српског становништва у Вучитрну, између осталог кућу и помоћне објекте породице *Јовић Милана*, коју су прво опљачкали, а затим подметањем пожара потпуно уништили.
- 66.11 Дана 14.06.1999. године, припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, уз употребу оружја, извршиле су прогон српског становништва, а затим масовно, планско и систематско пљачкање, паљење и уништавање имовине српског становништва у селу Радишево, општина Србица. Том приликом кућа и помоћни објекти породице *Стесић Драгимира* прво су опљачкани, а затим подметањем пожара у потпуности уништени.
- 66.12 Дана 15.06.1999. године, наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, уз употребу оружја, извршиле су прогон српског становништва, а затим масовно, планско и систематско пљачкање, паљење и уништавање имовине српског становништва у селу Ново Село Мађунско, општина Вучитрн, између осталог, две куће и помоћне објекте породице *Костић Драгослава*, које су прво опљачкали, а затим подметањем пожара потпуно уништили.
- 66.13 У периоду од 15.06. – 25.06.1999. године, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали а затим паљењем уништили куће и помоћне објекте породице албанца *Лбази Алберта* у селу Осек Хиља, општина Баковица
- 66.14 Дана 17.06.1999. године, у селу Сливово, општина Урошовац, наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, уз претњу ватреним

оружјем насилно су упадале у куће припадника српске националности, те им уз претње да ће их лишити живота, наредиле да одмах напусте своје куће. Након напуштања кућа, приступиле су пљачкању а затим, паљењу истих. На тај начин опљачкано је и/или запаљено најмање 10 кућа између осталих и породице *Поповић Обрена*. Наведеног дана иста група дошла је у кућу *Поповић Обрена* из села Сливово, општина Урошевца, противправно га лишила слободе и возилом одвезла у спортску халу у Урошевцу. Том приликом су жицом везали оштећеног, сурово га прегукли, исцедили крвљу тупим делом ножа, противправно одузела сав новац и друге вредне ствари. Након тога, по пријави супруге ослободен је од стране припадника америчког КФОР-а. Због физичког и психичког злостављања као и претњи да ће бити лишен живота, *Поповић* је избегао из свог законитог боравашта.

66.15 Дана 19.06.1999. године, наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, уз употребу оружја, извршиле су прогон ромског становништва, а затим масовно, планско и систематско пљачкање, паљење и уништавање имовине ромског становништва у насељу "Расадник" у Косовској Митраници, које су подметањем пожара у потпуности уништили, између осталог кућу и помоћне објекте породице *Рамадани Селидина*.

66.16 У периоду од 20.06.1999. године до 01.01.2000. године, припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали и подметањем пожара потпуно уништили куће власништво српских цивила у селу Батлава општина Подујево а између осталог и породице *Јовановић Милована*, *Маринковић Зорана* и *Петковић Мирјане*.

66.17 У периоду од 20.06.1999. године до 01.01.2000. године, припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали и подметањем пожара потпуно уништили куће и помоћне просторије власништво српских цивила у селу Орлане општина Подујево а између осталог и породица *Вучелић Воја*, *Вучелић Милоша*, *Јошиновић Крунослава*, *Милић Милосава* и *Милић Раше*.

66.18 Дана 23.06.1999. године, припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, опљачкали су и девастирали ауто сервис "Ратко" и "Комисијон" власништво српског цивила *Смилан Небојине* из Приштине у ул. Краља Петра Првог бр. 27/15. Поменуто групе су дошле теретним возилима и потоварили машине и све што се налазило у сервису а (то су посматрали Светозар Павковић и Миленка Андрић који станују у непосредној близини). Након извесног времена један од украдених камиона именовани је морао продати косовском албанцу Абдулаху из Приштине под притиском и претњом да ако му не прода исти ће бити уништен. Наведени пошловни објект: "Комисион" је опљачкан и девастиран од стране више лица међу којима је био и Крсенић Н. који станује на адреси ул. Косовских Бригада 66 стан број 12 у Приштини.

66.19 Дана 03.07.1999. године, у селу М. Талиновац, општина Урошевац, наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, уз претњу ватреним оружјем насилно су упадале у куће припадника српске националности, те им уз претње да ће их лишити живота, наредиле да одмах напусте своје куће. Након напуштања кућа, приступиле су пљачкању а након тога паљењу истих. На

тај начин опљачкано је и запаљено око 70 кућа власништво српских цивила, између осталих и породице *Томић Бранислава*. Наведеног дана уз претњу ватреним оружјем наредила је *Томић Браниславу* и његовој супрузи *Ратки* да напусте кућу у селу М. Талиновца и напусте своје законито бораиште. Том приликом иста група је опљачкала из куће породице *Томић* златни накит и вредније покретне ствари. Од последица протрпљеног страха и психичке патње, истог дана *Томић Ратка* је преминула у Лесковцу, где је била у избеглиштву.

66.20 Дана 10.07.1999. године, у селу Заскок, општина Урошевац, наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, уз претњу ватреним оружјем насилно су упадале у куће српских цивила, те им уз претње да ће их лишити живота, наредиле да одмах напусте своје куће. После напуштања кућа, приступиле су плаћању и паљењу истих. На тај начин опљачкано је и/или запаљено најмање 90 кућа власништво српских цивила, између осталих и породице *Тасић Велимира*. Наведеног дана иста група је уз претњу ватреним оружјем физички злостављала *Тасић Велимира* из села Заскок, а након тога истом наредила да напусти своју кућу и исели се из законитог бораишта, после чега је опљачкала и подметањем пожара запалила његову породичну кућу.

66.21 Дана 15.07.1999. године, у селу Гатње општина Урошевац, наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, уз претњу ватреним оружјем насилно су упадале у куће српских цивила, те им уз претње да ће их лишити живота, наредили да одмах напусте куће. Након напуштања кућа, наведене групе приступиле су плаћању, а након тога и паљењу истих. На тај начин опљачкано је и/или запаљено најмање 20 кућа власништво српских цивила, између осталих и породице *Јаковљевић Живорада*. Наведеног дана поменута група у присуству војника КФОР-а, уз претњу затреним оружјем да ће их лишити живота приморала је чланове породице *Јаковљевић Живорада* из Гатње да напусте своју кућу и иселе се из законитог бораишта. Након тога је опљачкала сву покретну имовину и подметањем пожара, запалила кућу.

66.22 Средином месеца јула 1999 године наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су у селу Житиње општина Витина опљачкали и намерним подметањем пожара запалили 140 кућа са помоћним објектима, власништво српских цивила, а затим остатке експлозивном наравом потпуно уништили. Између осталих у потпуности су уништене куће и помоћне просторије породица *Станковић Слободана*, *Бранислава* и *Љубине*. Један од извршиоца ових дела је Ферати Керим из села Житиње општина Витина.

66.23 Средином месеца јула 1999 године наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су у селу Деваје општина Витина опљачкали и намерним подметањем пожара запалили 15 кућа са помоћним објектима, власништво српских цивила, а након тога подметањем експлозивних направа потпуно уништили. Између осталих у потпуности су уништене куће и помоћне просторије *Станковић Живојин*, *Стојана* и *Урошевић Николе*.

66.24 Средином месеца јула 1999 године наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су у селу Грмово општина Витина опљачкали и намерним подметањем пожара запалили 40 кућа са помоћним објектима, власништво српских цивила, а потом експлозивним направама остатке

потпуно уништити. Између осталих у потпуности су уништене куће и помоћне просторије породица *Димитић Миливоја, Јоановић Вукимића и Живковић Милоша*.

66.25 Средином месеца јула 1999. године наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су у селу Жотра општина Ђајилане опљачкали и намерним подметањем пожара запалили 00 кућа са помоћним објектима, власништво српских цивила, а затим експлозивним направама остатке потпуно уништити. Између осталих у потпуности су уништене куће и помоћне просторије породица *Стојановић Јована, Величковић Ставре и Миљковић Бранислав*.

66.26 У периоду од 15.07. до 15.08.1999. године од стране припадника ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, опљачкали су, димолирали и запалили породично домаћинство власништво српског цивила *Слободана Стојановић* из Приштине ул. Аце Маровића бр. 13. Наоружане групе етничких албанаца су пре тога именованог под претњом да ће бити убијени изгнани из куће уз претњу оружјем.

67. Постоји основана сумња да су **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** и друга знана и незнана лица, планирања, подстицања, наредила, починила или на неки други начин помагали и подржавали планирање, припрему и извршавање кривичног дела:

ТЕШКЕ ПОВРЕДЕ Женевских конвенција из 1949. године (намерно наносење тешке патње), кажњиво према члану 2. (ц), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда;

ЗЛОЧИНИ ПРОТИВ ЧОВЕЧНОСТИ (силовање), кажњиво према члану 5. (д), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда;

ТЕШКЕ ПОВРЕДЕ Женевских конвенција из 1949. године (опсежно уништавање и одузимање имовине које није оправдано војним потребама и које је спроведено бесправно и самовољно), кажњиво према члану 2. (д), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда;

КРИШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (безобзирно разарање које није оправдано војном нужношћу), кажњиво према члану 3. (1) (а) Женевских конвенција из 1949. године, члановима 3. (б), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда и члану 142. Кривичног Закона СР Југославије;

КРИШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (плачкање јавне или приватне имовине), кажњиво према члану 3. (1) (а), Женевских конвенција из 1949. године и члановима 3. (е), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда;

КРИШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (противзаконити напади на цивиле), кажњиво према члану 3. 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда и обичајном праву, члану 51. (2) Допунског протокола I и члану 13. (2) Допунског протокола II Женевских конвенција из 1949. године.

КРШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (противзаконити напади на цивилне објекте), кажњиво према члану 3, 7.(1) и 7. (3) Статута Међународног суда и обичајном праву, члану 52. (1) Допунског протокола I Женевских конвенција из 1949. године, и

Алтернативно

КРШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (противправно тероризање цивила), кажњиво према члану 51. Допунског протокола I и члану 13. Допунског протокола II Женевских конвенција из 1949. године и члановима 3, 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда.

VII (РАЗАРАЊЕ И/ИЛИ ОШТЕЋЕЊЕ РЕЛИГИЈСКИХ И КУЛТУРНО ИСТОРИЈСКИХ СПОМЕНИКА)

68. Почев од 01.01.1998. године до 01.01.2000. године на КиМ-у наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом, поступајући по упутству, на подстицај или у подршку **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** и других познатих и непознатих лица, наносиле су намерну штету и/или разарале културне и религијске објекте косовских срба желећи да на тај начин елиминишу све трагове егзистирања Срба на том подручју.
69. Пријављени **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** су терористичке акте у којима је вршено намерно и безобзирно уништавање верских и културних објеката косовских срба, укључујући између осталог православне цркве, библиотеке, школске установе и културне центре чинили и широко распрострањеним терористичким акцијама по системском плану у више фаза и то:
- а) Пљачка покретног блага: икона, књига, мобилијара, реликвија и др. реализована од стране припадника ОВК и других наоружаних група етничких албанаца;
  - б) Скрпављење светиља, мошти, светих грлеса, олтара, иконостасних преграда; улазак у цркву и у посед црквене имовине (пример Богородица Љевишка Призрену);
  - в) Палење храмова и пратећих објеката;
  - г) Прво минирање;
  - д) Минирање преосталог (звоници, параклиси и др.);
  - ђ) Разношење материјала од којег је светиња била сазиђана: камене пластике, детаља, надгробника, венаца, капијела, делова фресака и на крају камена и опеке, и
  - е) Чишћење терена и уклањање трагова постојања и трагова извршеног злочина.

70. У циљу релевантности навода о постојању основане сумње, да су **Халим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** и друга знана и незнана лица планирала, подстицала, наредила, починила или на неки други начин помагала и подржавала планирања, припрему и извршење злочина из ове групе кривичних дела, а због великог обима и броја, наводимо само један број извршених дела:
- 70.1 У временском периоду од 10.06.1999 до 19.09.1999 године, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су у селу Зођиште општина Ораховац, демолирали, и у великој мери оштетили манастир *"Светих Врача без сребрњаци Кузмана и Дамњана"* који је саграђен у XIV веку, као и православну цркву коју су потпуно уништили експлозивом септембра 1999. године. Из манастира и цркве су олђачкали све вредније ствари (иконе, предмете од позлате и др.)
- 70.2 У временском периоду од 10.06.1999 до 19.09.1999 године, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су у селу Кориша општина Призрен, демолирали, и у великој мери оштетили, а затим потпуно срушили експлозивом православну цркву *"Светог Марка Коришакос"* која је обновљена 1861 године. Из цркве су олђачкали све вредније ствари (иконе, предмете од позлате и др.)
- 70.3 У временском периоду од 10.06.1999 до 19.09.1999 године, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су у Сувој Реци, демолирали и олђачкали (иконе, предмете од позлате и др) а затим јаким експлозивом срушили до темеља православну цркву *"Апостола Петра и Павла"* која је саграђена 1938 године.
- 70.4 У току месеца јуна 1999. године, након повлачења југословенских снага безбедности са Косова и доласка континента француских снага КФОР-а од стране припадника ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, црква *"Свете Тројице"* у општини Вучитрн је демолирана, олђачкана и запалена.
- 70.5 У току месеца јуна 1999. године, након повлачења југословенских снага безбедности са Косова и доласка континента француских снага КФОР-а од стране припадника ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, црква *"Света Петка"* у селу Гојбуља код Вучитрне је демолирана, олђачкана, оскрнављена и запалена, а парохиски дом је такође олђачкан.
- 70.6 У периоду од 10 јуна 1999. године, одмах након повлачења југословенских снага безбедности са Косова и доласка француских снага КФОР-а, манастир *"Десич"* напали су припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**. Пошто су окупирали манастир, три дана су систематски демолирали, скрнавили и олђачкали ову светињу. Монахиње са својим духовником оцем Серафимом физички су злостављане, а неке од њих су повређене.
- 70.7 У временском периоду од 10.06.1999 до 19.09.1999 године, припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом

пријављених, су у селу Мунџулиште општина Сува Река, демолирали, опљачкали драгоцености, а у периоду између 10. и 17. јула 1999. године потпуно су уништили експлозивом манастирску цркву док су пре тога до темеља сналили конаке манастира "Свете Тројице". Из манастира су опљачкали све вредније ствари (иконе, предмете од позлате и др.).

70.8 У периоду од 12.06.1999. до 01.01.2000. године, наоружане групе албанаца под командом и контролом **пријављених**, минирањем су у потпуности цркву "Свети Петка" у селу Заскок, општина Урошевац.

70.9 У периоду од 12.06.1999. до 01.01.2000. године, наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, минирањем су у потпуности уништили цркву "Свети Арханђел Михаило" у селу Г. Неродимље, општина Урошевац.

70.10 У периоду од 12.06.1999. до 01.01.2000. године, наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, минирањем су у потпуности уништили манастир "Свети Цар Урош" у селу Г. Неродимље, општина Урошевац.

70.11 У периоду од 12.06.1999. до 01.01.2000. године, наоружане групе етничких албанаца, под командом и контролом **пријављених**, демолирале су унутрашњост цркве "Свети Цар Урош" у Урошевцу.

70.12 Средином јуна 1999. године припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали, запалили, а затим минирањем потпуно уништили православну цркву "Свете Параскеве" у селу Дрсник, општина Клина.

70.13 У периоду од 20.06.1999. године до 01.01.2000. године, припадници "Ослободилачке војске Косова" и друге наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали и потпуно разорили цркву "Светог Апостола" у селу Горња Накаштица општина Подујево, која је саграђена у XIV веку.

70.14 У периоду од 20.06. 999. године до 01.01.2000. године године, припадници "Ослободилачке војске Косова" и друге наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали цркву "Свети Илија" у Подујеву. Црква је изграђена 1930. године након I светског рата а обновљена 1971. године.

70.15 У периоду од 20.06.1999. године до 01.01.2000. године, припадници "Ослободилачке војске Косова" и друге наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су минирањем потпуно уништили споменик изграђен у част српских јунака у селу Турско Мердаре - Црвара општина Подујево.

70.16 Дана 22.06. / 23.06.1999 године наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су најпре опљачкали а затим и намерним подметањем пожара запалили православни манастир и конак манастира "Свети

Архангел Гаврило". у селу Бузовик општина Витина из XIV века. Октобра 1999 године подметањем експлозивне направе у потпуности су срушени преостали остаци манастира.

- 70.17 Крајем месеца јуна 1999. године, након повлачења југословенских снага безбедности са Косова и доласка континента француских снага КФОР-а од стране припадника ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, демолирана је, а потом и запаљена изнутра црква *"Светог Јована Претече"* у селу Самодрежа, општина Вучитрн.
- 70.18 Крајем јуна 1999. године припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали, запалили, а затим минирањем потпуно уништили православну цркву *"Васеље Богородице"* у селу Долац, општина Клина.
- 70.19 Јула 1999. године припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали, потом запалили и минирањем уништили православну цркву *"Светог Назара"* у селу Белица, општина Исток.
- 70.20 Средином јула 1999. године припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали, запалили а затим минирањем потпуно уништили православну цркву *"Светог Николе"* у селу Кијево, општина Клина.
- 70.21 Средином јула 1999. године припадници ОВК и других наоружаних група етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали, запалили а затим минирањем знатно оштећили православну цркву *"Васеље Богородице"* у селу Бело Поље, општина Пећ.
- 70.22 Средином месеца јула 1999. године наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали а затим намерним подметањем пожара запалили православну цркву *"Свети Илија"* из 1912 године у селу Жегра општина Гњилане.
- 70.23 Дана 19.07.1999. године наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали а потом намерно подметнули пожар у православној цркви *"Свете Тројице"* у селу Житиње општина Витина. Од последица пожара црква је већим делом уништена.
- 70.24 Дана 27.07.1999. године наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су опљачкали и намерним подметањем експлозивне направе у потпуности уништили православну цркву *"Света Петка"* у селу Бинач општина Витина.
- 70.25 Дана 01.08.1999. године године око 01,00 часова, припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, подметнули су већу количину експлозива (на четири места) у цркви *"Свети Спас"* (у изградњи) у Приштини у ул. Цара Душана. Експлозив на два места није експлодирао, док су експлозије на друга два места изазвала озбиљна оштећења.

70.26 Половином августа 1999. године, одмах након повлачења југословенских снага безбедности са Косова, допаса француских снага КФОР-а припадници ОВК и друге наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, демолирали су и подметањем пожара и минирањем сручили камени спод крова и југоисточни део олтара цркве "Светог Варђа" у Руднику код Србине.

70.27 Дана 07.11.1999. године године, припадници "Ослободилачке војске Косова" и друге наоружане групе етничких албанаца под командом и контролом **пријављених**, су у селу Горњи Закут општина Подујево палићем потпуно разорили православну цркву у наведеном селу. Црква је разорена на тај начин што је наоружана група етничких албанаца пресекла бодљикаву жицу која је била постављена око цркве од стране КФОР-а, провалили улазна врата цркве и у временском интервалу од 02.30 до 07.00 сати подметнули пожар којим приликом је цело здање потпуно изгорело. О случају савештени припадници Британског контингента КФОР-а.

71. Постоји основана сумња да су **Хашим ТАЋИ** и **Агим ЧЕКУ** и друга знана и непозната лица, планирали, подстицали, наредили, починили или на неки други начин помагали и подржавали планирање, припрему и извршење кривичног дела

КРШЕЊА ЗАКОНА И ОБИЧАЈА РАТОВАЊА (освајање, уништавање или намерно оштећивање верских објеката, објеката намењених добротворним сврхама, образовању, науци и уметности, те историјских споменика и уметничких и научних дела), кажњиво према члану 3 (а), 7. (1) и 7. (3) Статута Међународног суда и члану 142. Кривичног Закона СР Југославије, и

Алтернативно

КРШЕЊА РАТНИХ ЗАКОНА И ОБИЧАЈА (противправно терорисање цивила), кажњиво према члану 51. Допунског протокола I и члану 3. Допунског протокола II Женевских конвенција из 1949. године и члановима 3. 7 (1) и 7. (3) Статута Међународног суда.

72. Предлажемо тужиоцу Међународног суда у Хагу подизање оптужнице против **ХАШИМ ТАЋИ** и **АГИМ ЧЕКУ** ради кажњавања за учешће злочине, у складу са Одредбама Правилника о поступку и доказима и Одредбама Статута Међународног суда, док за остала наведена лица у овој кривичној пријави интензивно прикупљамо релевантне доказе.

ПРИЛОГ: Доказни материјал у додатцима А, Б, В, Г и Д.

м/и

У Београду,
05.07.2002. године

НАЧЕЛНИК УПРАВЕ
генерал-мајор
Радован Кисељевић

ЖИРНА 16 од 36